

راهکارهای کاهش جمعیت کیفری

قسمت دوم و پایانی

مترجم: محسن زینالی

مطروحه در کاهش جمعیت زندانی است. بالاخره شرکت کنندگان روشن ساختند که اطلاعات جمع آوری شده نباید محدود به موارد قابل دسترس باشد، بلکه گروه مشاوره باید از طریق بحث ها و پرسش درباره اطلاعات، اطلاعات جمع آوری شده اجباری را دیکته می کند. این امر گاهی منجر به نتایج شگفت آوری می شود مثلاً بخش پنیالس یک باور عمومی را که «عوامل گذرا» یا (بیرونی) علت اولیه پر بودن زندان بودند در زمان تجزیه و تحلیل از چگونگی جمعیت معلوم شد که اکثر آنان از ساکنین بخش بودند و متناقض با آن باور عمومی بود.

۳- رهبری قضائی

شرکت کنندگان موافق بودند که وقتی جمعیت زندان از دید سیستماتیک مدنظر است، قضاوت محلی مشمول آن است و آن امری جمعی است. حتی وقتی حمایت سیاسی و اقتصادی فراهم گشت نیاز به شمول قضائی که در ایجاد تغییرات بلند مدت موفق باشد و جمعیت را کاهش دهد به جز از ساختمان لازم می نمود.

۴- مشاوران

شرکت کنندگان با مواردیکه در آنها استفاده از مشاوران می تواند در کاهش زندانیان مفید واقع

اطلاعات

شرکت کنندگان در شناخت ارزش اطلاعات درست که فوراً قابل دسترس باشد اتفاق نظر داشتند. آنها از چگونگی و زمان زندانیان که اولین بار در دادرسی مخاطب قرار گرفته بود صحبت می کردند. کسی نمی توانست بگوید که چرا زندان پر شده است. در پاره ای از موارد کسی نمی توانست به اساسی ترین پرسش ها پاسخگو باشد: «چه کسانی زندانی هستند؟» «چقدر در زندان می مانند؟» «کی تصمیم می گیرد؟» آیا نیاز است که هر کسی در آنجا بماند؟ بدون داشتن اطلاعات غیر ممکن بود که به سوالات اصلی طرح شده از سوی گروه مشاوره پاسخ داده شود.

در ابتدا گروه مشاوره نیازمند اطلاعات مربوطه به زندان است که می تواند از طریق دایره اصلاحات محل اخذ گردد. چون گروه کار را با تمرکز بیشتر روی علل و راه حل های جمعیتی شروع می کند، لازم است که اطلاعات گسترده شود. این امر نیازمند همکاری داد گاه ها پلیس دفاتر شاکی یا سایر منابع محلی است. توانائی گروه مشاوره در اطمینان داشتن به اطلاعات و منابع آن کلید دیگری بر اطمینان به برنامه های

را خلاص نخواهد کرد. متولی زندان استفاده از دادخواهی را به عنوان فرصتی جهت تهیه اطلاعات درست همانند اختیارات عملی ماموران بخش در دست دارد، چون یک دادخواه می تواند به عنوان فرصتی برای تمام چیزهای مورد نظر در جستجوی بلند مدت، راه حل های سیستماتیک نسبت مساله جمعیت خدمت نماید.

تغییرات موفق معرفی شده به کاهش جمعیت

تغییرات خاصی که در کاهش جمعیت زندانی توسط شرکت کنندگان گزارش شده موفق بوده و می تواند به دو مقوله تقسیم شود: تغییراتی که از طریق سیستم انجام و در افراد یا پرونده ها تاثیر گذار بوده اند و برنامه های جدید یا تعدیل شده ای که جهت کاهش جمعیت معرفی شدند که هر دو تغییر در اکثر مکان ها به اجرا گذاشته شد.

تجارب شرکت کنندگان بر فرضیه هر دو انجمن زندان امریکا و موسسه ملی اطلاعات اعتبار بخشید و آن این بود که برنامه خاص یا تغییر در عملکرد نمی تواند فوراً از میزان جمعیت بکاهد.

در مورد اکثر سیستم ها شکل و راه حل های آن پیچیده تر می وشد. آنچه به ظاهر محتمل تر می نماید این است که تعدادی از تغییرات لازم اند که اگر توأم باشند می توانند کسی موفقیت نمایند.

همچنین از تجارب شرکت کنندگان محل روشن شد که یک ترکیب خاص که در یکجا عمل می کند در جای دیگر کارساز نمی باشد. علل به وجود آمدن جمعیت نه فقط پیچیده بلکه استثنائی هم است که حاصل آن راه کارهای کاهش می باشد. شش تغییر فرآیندی از سوی شرکت کنندگان و پنج تغییر برنامه ای برجسته بودند.

تغییرات فراگرد

۱- ایجاد چهار چوب زمانی برای رسیدگی پرونده

شود موافق بودند. مفید بودن آنها بستگی به کیفیت گزارشات آنان و قابل دریافت بودند سیستم محلی عوامل در رابطه با یافته ها و توصیه ها بود پاره ای از این مکان ها از مشاوران در ابتدا جهت اعتبار بخشیدن به آرائی که قبلاً از سیستم شرکت کنندگان روشن شده بود استفاده می کردند. مکان های دیگر از آنها جهت تشخیص برنامه های جدید یا فرآیندهایی که ممکن بود به بخش معرفی گردد استفاده می کردند. حداقل در یک محل مثل ولشیا - مشاورانی از هر دو راه مفید واقع شدند.

۵- جمعیت زندانی: مسئله اجتماعی

شرکت کنندگان موافق بودند که با آوردن جمعیت (و کار گروه های مشاوره) به خط مقدم مباحث اجتماعی، تشابه عقاید گروه مشاوره مجری افزایش یافت. دربخش لشییا

این اجتماع داخلی زمانی که دایره پلیس به دنبال شناخت بود در یک اجتماع انبوه گردهمایی به نمایش گذاشته شد که در آن روش های تغییر منجر شده به کاهش جمعیت زندان مدنظر بود. شرکت کنندگان دیگر اشاره نمودند که کسب حمایت اجتماعی در مسئله جمعیت کسب حمایت مالی را برای برنامه های جانشین آسانتر نمود.

۶- دادخواهی

فرضیه ارائه شده توسط بسیاری از متولیان زندان در طول گردهمایی به وسیله نمایندگان محل در معارضه بود - که یک دادخواه به عمل در خلاصی مردم در دادرسی شتاب می بخشید. نمونه هایی از دادرسی ها مورد بحث قرار گرفت که سالها تحت یک دادخواهی بدون کسب رهایی عمل کرده بود (در مواردی دهه ها) بنابراین شناخت یک دادخواه یا تهدید یک دادخواه می توانست در مخاطب قرارداد نمودم یک تحلیل گر باشد، آنها تاکید می کردند که عمل به خودی خود مردم

یکی از موفق ترین وسیله کاهش زندانیان که از سوی شرکت کنندگان بیان شده به وجود آوردن چهار چوب زمانی جهت فراگرد پرونده است که قبلاً وجود نداشته است. نتایج حاصله که به دنبال آمدند دیرش های کمتر، «مسیریابی سریع» دادرسی پرونده های پیش از محاکمه و نمایشگر سیستمیک تقویم های دادگاه بودند که پرونده هایی را که در رسیدگی زمان بیشتری از حد متوسط می گیرند را برجسته نمود.

حاضران هشدار دادند که چنین تغییراتی با آنکه از نظر توصیف آسان می نماید، شامل فراگرد سیاسی می شوند و می بایست از این دید مد نظر قرار بگیرند چه به ظاهر عقیده خوبی می نماید سرعت بخشیدن در رسیدگی ها - ممکن است با در نظر گرفتن عوامل گوناگون به صورت متفاوتی در آید. مدافعین مردمی ممکن است مخالفتی با استمرار پرونده های موکلین خود نداشته باشند - حتی زمانی که در حبس اند چون صرف زمان در زندان محل ممکن است بر زمان ماندن در زندان ترجیح داشته باشد. شاکیان ممکنست علاقه مند به حفظ کنترل تقویمی باشند. بالاخره ممکن است قضاوت احساسی نمایند که اگر طرفین یک پرونده در استمرار آن توافق نمایند تاخیر در رسیدگی حالت خود کار به خود می گیرد باز شرکت کنندگان موافق بودند که منافع حاصله از ایجاد چهارچوب میزانی در فراگرد پرونده دیرپا و هدفمند می باشند.

۲- تخلفات دادرسی آزادی مشروط در سه محل تغییرات در نحوه رسیدگی به تخلفات در آزادی مشروط را که برنامه ریزی شده بود و منجر به کاهش زندانیان می شد گزارش گردید. کارکرد استاندارد نشان می داد که افراد در آزادی مشروط که به خاطر تخلف در آن دستگیر می شدند یا با اتهام جدیدی روبرو می شدند زمان طولانی را در زندان در انتظار دادرسی بسر می بردند تا قاضی بتواند آن را برنامه ریزی نماید. بررسی اسناد بخش کینگ

تاکید می کرد که شکوائیه پشت میله های دفاعی شامل افراد متهم به تخلفات ساده فنی می شود که مدت زمان زیادی را در زندان بازداشت شده بودند. کارمندان اداره جهت بحث در نحوه تسهیل این گونه پرونده ها با قضات دیدار کردند. تصمیم گرفته شد در مورد پرونده های تخلفات خاص پرونده فوراً پیش قاضی نشست برده شود با حکم قاضی از حاصل آن دادرسی مطلع می شود.

در بخش مولتینما توافق گردید که تخلفات آزادی مشروط در تقویم بعدی حکم اتهام مورد بحث واقع شود مگر اینکه افسر آزادی مشروط در پرونده مورد ایراد باشد. علاوه بر این به دایره آزادی مشروط اختیار داده که فوراً انواع خاص از تخلفات را تحریم نمایند از قبیل احکامی که ۳۰ روز زندان دارند. این امر تعداد قابل توجهی از تختخواب های روزانه زندان را که توسط افرادی که به سادگی در انتظار دادرسی تخلفی (خلافی) بوده اند تا مورد بررسی قرار بگیرند را خالی می کند.

۳- حکم معوقه

یکی از این مکان ها - بخش پنیلان - در مورد استفاده از حکم معوقه به عنوان یک اختیار صحبت می کرد که اجازه می دهد کلانتری بر تغییرات جمعیتی کنترل داشته باشد، اساساً به دایره کلانتری ها اختیار داده شد در موارد تجویزی خاص برنامه ریزی کنند که کمی لازم است زندانی را جهت اجرای حکم به زندان آورند. مامورین اشاره نمودند که این امر برای جلوگیری از هجوم شدیدی که اغلب در اواخر هفته روی می دهد به شکل انعطاف پذیری جلوگیری می کند که قبلاً این اختیار به آنان داده نشده است.

۴- مدت زمان تحقیق بیش از صدور حکم در کوشش در جهت کاستن از تعداد زندانیان، این مکان ها زمان میان داوری و صدور حکم را مدنظر قرار دادند. در بخش ولشیا، کوشش های جمعی با عوامل کلیدی باعث شد که تعداد زندانیان منجر به حکم از متوسط ۱۱۴ به ۱۰ تقلیل یابد. در بخش رنگ

از القا لغو می شد، برخورد با زندانیان بسیار مهم بود.

۶- مداخله های بهداشت روانی

همانند اکثر زندان ها، نمایندگان این مکان مجبور شده اند با تعداد فزاینده زندانیان که ناتوانی های روانی دارند در جدال باشند. جماعتی که اصلاحات محل به ندرت در رابطه با آن مشخص است. دربخش کینگ، کمیته زندان یک گروه کاری بهداشت روانی به وجود آورد تا مشکل را تجزیه و تحلیل و توصیه هایی را ارائه نماید گروه توصیه کرد که برنامه جداگانه بهداشت روانی دو برابر فعلی آن گردد و الگوی تغییرات در تسهیل را در جایی که این گونه زندانیان نگه داشته می شدند به وجود آید. هر دو توصیه توسط کمیته پذیرفته و اجرا گردید. در بخش پنیلانس این دایره یک برنامه داخلی پزشکی قانونی به وجود آورد. برنامه ای سه چرخه از سطوح درمانی متغیر که زندانیان را جهت رفتن به محاکمه در مورد اتهام آنها آماده می کرد. برنامه ای که مقدار زمان دادرسی مطلوب را نسبت به متهمین کاهش داده و به آنها کمک می زد.

تغییرات برنامه ای و اختصاص ۴۰ تختخواب در زندان به خاطر

۱- نمایش پیش از محاکمه و نظارت عالیه بزرگترین گروه زندانی مشخص در زندان ها متهمین پیش از محاکمه اند این اشخاص متهم اند و در مرحله رسیدگی بلامتکلیف اند.

بنابراین جای تعجب نبود که تمام شرکت کنندگان این مکان ها کوشش های به عمل آمده در کاهش دادن از تعداد زندانیان پیش از محاکمه را بیان کردند. تمام مکان ها اعمال پویش گرانه ای را که جهت بسط یا شروع خدمات پیش از محاکمه در کاهش تعداد زندانیان انجام داده بودند توصیف کردند. بخش پنیلانس تخمین میزند که نمایش پیش از محاکمه و برنامه نظارت عالیه در سال ۱۹۹۳ میلادی ۴۱۴ تختخواب روزانه را خالی کرد که در نهایت ۱۵ میلیون دلار را بخش پس انداز نمود. بخش ولشیا خدمات پیش از محاکمه خود بازسازی نمود. مدیر جدیدی آورد و مشخصاً انتخاباتی پیش از محاکمه را که قابل دسترسی به دادگاه بودند توسعه بخشید که منجر به کاهش حبس پیش از محاکمه گردید. هر دو بخش مولتنما و کینگ هر دو برنامه هایی را آغاز کردند که به روی پرده کشین افرادی بود

دایره ای که با قوه قضائیه کار می کرد شکلی از تحقیق پیش از صدور حکم را مطرح کرده نه فقط زمان لازم پیش از صدور حکم را از میان برد بلکه زمان نظارت کارمندان بر آزادی مشروط را نیز از بین برد. دربخش مولتنما، به همین روش فرم کوتاهی تهیه شد که منجر به کاهش در زمان متوسط تحقیق پیش از صدور حکم گردید که این کاهش تقریباً دو هفته بود.

۵- تاسیس دادگاه مواد

در ۱۹۹۱ بخش مولتنما دادگاه مواد مشابه با الگوی اول آن در میامی فلوریدا طرح ریزی نمود. عنوان برنامه تحریم، درمان زمان مناسب و پیشرفت یا STOP بود. در اصل دادگاه جداگانه ای با نیروی بالقوه انحرافی به خاطر مواد در رابطه با متهمین آن تشکیل شد. متهمین منتخبی به درمان داروئی طب سوزنی و مشاوره دسترسی دارند. علاوه بر این دادرسی های برنامه ریزی شده منظم، متهمین با قاضی در مورد نحوه کارشان صحبت می کنند. عمدتاً زمانی که با میزان متعادین که مشارکتی در این برنامه ندارند یا آن را ترک کرده اند در مقایسه نتایج بسیار امیدوار کننده حاصل شده است. اطلاعات به دست آمده از ۱۹۹۳ نشان می دهند ترک کنندگان برنامه ۵۴ درصد بازگشت داشته اند که این در مقایسه ۱۵ درصدی بالای ۱۲ ماه برای افرادی بوده که برنامه را تکمیل کرده بودند. چون بخش مهمی از پرونده های مورد قبول، STOP پیش از داوری یا بعد

که از نظر آزادی فعلی برنامه مشخصی نداشتند. و این اطمینان را می داد که در صورت ماندن در زندان با این افراد گلاویز می شوند. حتی با تمرکز روی تبهکاری های جدی بیشتر، بخشهای رنگ و مولتما تخمین می زنند که در هر زمان ۱۵۵ متهم به طور متوسط در برنامه خلاصی نظارت عالیه بوده اند.

۲- برنامه جنگل

در بخش مولتما دایره اصطلاحات اجتماعی برنامه ای جهت احکام کوتاه مدت ترتیب داده است در حالیکه رهنمود های حکم را در اورگان به یک عده واقعی می نمایند - که پرونده های تخلف آزادی مشروط را شامل می گردد - این احکام مربوط به کار گروهی یک هفته ای در جنگل خارج از شهر است زندانیان عصر یکشنبه جمع آوری و به اردوی کاری که آنان را برای جارو کشی و تمیز کردن درختان وادار می سازد می فرستند که عصر جمعه به پرتلند برگشت داده می شوند.

۳- برنامه گزارش روزانه

بخشهای مولتما، رینگ، و فیوفاکس همگی در خصوص تجارب دادرسی هایشان، درباره برنامه ها گزارش روزانه به بحث پرداختند. با اینکه هر یک از برنامه های دادرسی با توجه به مسئولیت های موکل مشخصاً همانند ساختار برنامه تغییر می کرد ولی هدف آنان زندانیان محکوم بود. و لازمه اش گزارش روزانه مخصوص یک محل بود. در بخش موفنتما حدوداً ۳ ماه پیش این برنامه شروع شد. ابتدا مراجعین در رابطه با تخلف در آزادی مشروط بودند. آزادی مشروط از این برنامه به عنوان جانشینی به کارکرد قبلی که در آن خلاقکاران زندانی می شدند استفاده نمود.

۴- برنامه ریزی مواد / الکل

این مکان ها تعداد معینی از زندانیان را در رابطه با مسائل مواد و الکل ذکر کردند که منجر به وجود آمدن برنامه هایی شد که این مشکل هدفمند را مد نظر قرار می دهد. در بخش فیوفاکس برنامه فشرده اعتیاد به وجود آمد. در بخش پنیلان برنامه موسسه خدمات درمانی جامعه افراد را برای مدت طولانی جهت برنامه های درمانی خانگی می گرفت (حداقل ۱۸۰ روز) در بخش رینگ امکانات استثنائی به نام آسان سازی (تسهیل) بازسازی شمال جهت درمان الکلی ها و معتادین در خانه به وجود آمد که اغلب افرادی را مداوا

می کرد که مستقیماً از زندان پائین شهر بدا نجبا منتقل می شدند در ابتدا بزهکاران خانگی بودند این امکان برای بازداشتی ها فراهم شد که در غیر این صورت یعنی با نبود آن در زندان می ماندند.

۵- نمایش الکترونیکی / حبس خانگی

اثر این مکان ها حالتی از نمایش الکترونی را آغاز کردند که گاهی عنوان حبس خانگی به خود می گرفت، گرچه روشن نبود که این کار به جای حبس خانگی مورد استفاده قرار می گیرد یا به صورت ساده بر شرایط آزادی مشروط می افزاید ولی در بخش رینگ، دایره توانست پس اندازهای آشکاری در تختخوابهای روزانه در استفاده از این برنامه با کنترل در دستیابی بدان را نشان دهد. با متقاعد کردن دستگاه قضائی محل که قدرت اجرائی به دایره می بخشید. نمایش الکترونیکی به زندانیان در این محدوده روی معیارهایی مورد موافقت قرار گرفت این خواسته تکمیل گردید. تجربه بخش کینگ از نمایش الکترونیکی از یک لحاظ استثنائی بود کارمندان دایره، با آزمون پرونده ها ختم شده دریافتی دلایل ختم پرونده هرگز در رابطه با فرار از زندان نبودند. در هر مورد تخلف به خاطر مواد / یا الکل بود. در نتیجه، بخش با استفاده از نمایش الکترونیکی دستبند بدن را کنار گذاشت و یک شناخت کارساز را که گزارشگر سیستم در پس انداز مالی اساسی بود به جای آن قرار داد.

